

dosarul nr.1-45/2025
/2026300012/

/1-26017611-26-1-16022026/

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

29 aprilie 2026
Râşcani

oraşul

Judecătoria Drochia, sediul Râşcani

Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător
grefier

ADOMNIŢA Maria
VRÎNCEANU Andreea

cu participarea:
interpretului
procurorului
apărătorului inculpatului, avocat
inculpatului

ROMANIUC Marina
FRUNZĂ Aliona
RUSU Victor
VOROJŢOV

Vladimir

judecând în şedinţă de judecată publică, în procedura acordului de recunoaştere a vinovăţiei, în temeiul art.509 Cod de procedură penală, de la data de 11 februarie 2026 până la 29 aprilie 2026, cauza penală de învinuire a lui:

Vorojţov Vladimir ***** număr de identificare
*****, născut la ***** în satul *****cu domiciliul
înregistrat în or. *****, cetăţean al Republicii Moldova,
moldovean, studii medii incomplete, supus serviciului
militar, în relaţii de concubinaj, fără persoane la întreţinere,
pensionar, nu dispune de grade de dizabilitate, vorbitor de
limbă rusă, nu a fost în această cauză în stare de reţinere sau
de arest, anterior nu a fost judecat,

învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal

c o n s t a t ă

Vorojţov Vladimir, la 07 ianuarie 2026, aproximativ ora 16.40, aflându-se în nemijlocita apropiere a automobilului de serviciu al poliţiei, de model "Dacia Duster",

cu numărul de înmatriculare "MAI 9908", parcat în stradă, lângă imobilul amplasat în or. Râșcani, str. Constantin Stere 9, acționând intenționat, știind cu certitudine că angajatul Direcției Patrulare "Nord" a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI al Republicii Moldova, Ursu Mihai, se află în exercitarea funcției și, potrivit prevederilor art.123 alin.(2) Cod Penal, este persoană publică, având calitatea de agent constatator și, în virtutea funcției deținute, exercita sarcina de a efectua măsuri de prevenire și de constatare a infracțiunilor și contravențiilor atribuite conform legii, ignorând cerințele legale ale acestuia de a nu-i oferi careva recompense ilicite, urmărindu-și intenția sa criminală folosind cuvinte și gesturi, i-a propus și i-a dat angajatului de poliție Ursu Mihail mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă totală de 1000 lei, pentru ca aceasta să nu-și îndeplinească obligațiunile de serviciu și să renunțe la documentarea contravenției prevăzute de art.238 alin.(2) Cod Contravențional, comise de dânsul.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Vorojțov Vladimir a comis infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal pe semnele: coruperea activă, manifestată prin oferirea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției, fapta prejudiciabilă ce se pedepsește cu amendă în mărime de 500 la 1 500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3 000 la 5 000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

La data de 11 februarie 2026, la inițiativa apărătorului Rusu Victor, între procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Râșcani, Frunză Aliona și inculpatul Vorojțov Vladimir a fost încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, prin care ultimul și-a recunoscut vina, a acceptat încadrarea juridică a faptei, precum și forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

În conformitate cu art.504 alin.(2) Cod de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției este o tranzacție încheiată între procuror și învinuitul persoană fizică sau juridică care și-a exprimat acordul de a-și recunoaște vina și acceptă încadrarea juridică a faptei, precum și forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

Reieșind din acordul de recunoaștere a vinovăției, în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în limitele prevăzute de art.80 din Codul penal și ținând cont de prevederile art.75-78 din Codul penal, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției:

- categoria pedepsei: amendă;
- mărimea pedepsei convenite: 500 de unități convenționale;
- modul de executare a pedepsei: potrivit prevederilor art.64 alin.(3¹) Cod penal, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Această înțelegere a fost formulată în baza următoarelor circumstanțe, pe care procurorul le-a luat în considerare în timpul negocierilor:

- voința învinutului de a coopera la efectuarea urmăririi penale;
- recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată;
- natura și gravitatea acuzației înaintate;
- pericolul public prezentat de învinuit;
- interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse;
- comportamentul învinutului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Acest acord reflectă o evaluare complexă și echilibrată a circumstanțelor, menită să asigure o pedeapsă justă și proporțională în concordanță cu obiectivele legale și scopurile reparatorii ale sistemului de justiție penală.

Având în vedere lipsa oricăror obstacole, subsemnații au convenit asupra condițiilor prezentate anterior. Aceste condiții au fost acceptate în mod reciproc în întregime. Nu există nicio altă înțelegere între procuror, învinuit și apărătorul acestuia în afara celor menționate în acord. Toate detaliile sunt cuprinse pe deplin în acest document oficial. Prin semnături, subsemnații confirmă că au luat cunoștință, au înțeles și au acceptat în mod conștient prevederile și consecințele acordului.

Acordul de recunoaștere a vinovăției a fost confirmat și aprobat de procurorul ierarhic superior, în mod oficial, în temeiul prevederilor legale corespunzătoare.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Vorojtov Vladimir a susținut acordul de recunoaștere a vinovăției, a solicitat acceptarea acestuia declarând că își recunoaște vina, acceptă încadrarea juridică a faptei, precum și forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse. A solicitat examinarea cauzei penale în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Apărătorul și procurorul au susținut acordul de recunoaștere a vinovăției, au solicitat acceptarea acestuia cu examinarea cauzei penale în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Ascultând participanții la proces, studiind materialele dosarului, constatând că din probele administrate la urmărirea penală reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acordul de recunoaștere a vinovăției a fost depus cu respectarea

prevederilor art.504 - 506 Cod de procedură penală și, consideră posibilă examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Inculpatul Vorobjov Vladimir, în ședința de judecată, fiind audiat, sub jurământ, a declarat că înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția integral, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat și a comunicat că: la data de 07 ianuarie 2026 s-a apropiat de casă fiind la volanul automobilului, a oprit mașina și aștepta ca concubina sa să deschidă poarta ca să intre în ogradă. În acel moment s-a apropiat un echipaj de poliție care a oprit mașina de poliție în fața mașinii sale. Colaboratorul de poliție i-a cerut actele la control, unde el i-a explicat că vrea să intre în ogradă. A încercat să discute cu colaboratorul de poliție ca lucrurile să rămână așa cum sunt pentru că era ziua de Crăciun dar polițiștii nu au ținut cont de aceasta. Atunci i-a comunicat colaboratorului de poliție că, în conformitate cu regulamentul Circulației Rutiere el are dreptul ca să parcheze așa cum a parcat. Colaboratorul de poliție i-a comunicat că este om al legii și știe mai bine și atunci a decis să nu se mai opună celor comunicate de către colaboratorii de poliție. Între ei s-a iscat o discuție mai aplinsă, colaboratorii de poliție i-au solicitat ca să deschidă portbagajul, au verificat automobilul și, ulterior i-au comunicat că pentru încălcările admise sunt în drept să-l priveze de dreptul de a conduce mijloace de transport. Când a auzit așa ceva a decis să ofere mită. Este bolnav cu inima și în acea zi i se făcuse deja rău și pentru a încheia situația a decis să ofere mită. Recunoaște că nu a procedat corect și îi pare rău de cele comise, dar deja nu mai poate întoarce nimic din cele întâmplate.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, despre ceea ce a săvârșit în legătură cu fapta prejudiciabilă ce i se incriminează și atitudinea sa față de probele anexate la dosar, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

În afară de declarațiile inculpatului, prezența în acțiunile acestuia atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, este dovedită inclusiv și prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, prezentate de procuror și acceptate de inculpat și anume:

- declarațiile martorului Ursu Mihail (f.d.15-17);
- declarațiile martorului Prisăcari Corneliu (f.d.18-19);
- declarațiile martorului Crăciun Stela (f.d.48-49)
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07 ianuarie 2026 (f.d.8-12);
- copia procesului verbal cu privire la contravenție (f.d.13);
- procesul verbal de examinare a înregistrărilor video din 27 ianuarie 2026 (f.d.37-46).

La caz, instanța de judecată reține că articolul 325 alin.(1) Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin

mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia.

Vorojțov Vladimir, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod penal – corupere activă pe semnele: oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției.

În conformitate cu art.509 alin.(2) Cod de procedură penală, la examinarea acordului de recunoaștere a vinovăției, instanța trebuie să constate dacă inculpatul:

- 1) înțelege pentru ce infracțiune este învinuit;
- 2) recunoaște vinovăția;
- 3) a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului;
- 4) înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Analizând acordul de recunoaștere a vinovăției, condițiile de inițiere și încheiere și conținutul acestuia, instanța de judecată ajunge la concluzia că faptele au fost săvârșite de inculpatul Vorojțov Vladimir, din probele administrate prezentate de procuror și acceptate de inculpat, reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, iar acțiunile ultimului se încadrează juridic în baza art.325 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța de judecată a constata că inculpatul Vorojțov Vladimir a înțeles pentru ce infracțiune este învinuit, și-a recunoscut vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, a înțeles consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Conform art.80 alin.(1) Cod penal, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime.

Reieșind din acordul de recunoaștere a vinovăției, în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, quantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției și anume – amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale.

La stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, în conformitate cu prevederile art.509¹ alin.(4) Cod de procedură penală, instanța verifică dacă individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă

prevăzute de legea penală, dacă limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art.80 din Codul penal și dacă au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal.

Sancțiunea în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

În condițiile art.80 alin.(1) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o treime din limitele pedepsei prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, se stabilesc noile limite ale pedepsei sub formă de amendă care sunt de la 333,34 la 1000 unități convenționale.

Reieșind din prevederile art.64 alin.(3) Cod penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale, (...).

Prin prisma art.75-78 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din conținutul acordului de recunoaștere a vinovății reiese că acesta a fost formulat luându-se în considerare în timpul negocierilor: voința învinutului de a coopera la efectuarea urmăririi penale, recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată, natura și gravitatea acuzației înaintate, pericolul public prezentat de învinuit, interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse, comportamentul învinutului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În contextul celor enunțate supra, instanța ajunge la concluzia că individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art.80 din Codul penal și art.34 alin.(3) Cod penal și au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății, or, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca prețul pe care

trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Pedeapsa și executarea acesteia urmează a fi individualizată în așa fel, încât inculpatul să conștientizeze necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, procesul de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Prin acordul de recunoaștere a vinovăției și în ședința de judecată, inculpatul Voroițov Vladimir a declarat că este de acord să i se aplice pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale.

În contextul celor enunțate supra, instanța de judecată admite acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 11 februarie 2026, la inițiativa apărătorului Rusu Constantin, între procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Râșcani, Frunză Aliona, inculpatul Voroițov Vladimir și apărătorul acestuia, avocatul Rusu Victor.

Conform art.64 alin.(3¹) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Reieșind din prevederile art.16 alin.(2), infracțiunea prevăzută la art.325 alin.(1) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

Instanța explică inculpatului că, prin prisma art.64 alin.(3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Totodată, instanța aduce la cunoștință inculpatului că, reieșind din prevederile art.64 alin.(5) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Reieșind din prevederile art.509¹ alin.(5) și (6) Cod de procedură penală, (5) Dispozitivul sentinței trebuie să conțină informațiile specificate la art.395, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care s-a comis o eroare la stabilirea pedepsei definitive cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanța, la pronunțarea sentinței, poate înlătura eroarea constatată, fără a agrava starea învinuitului. Instanța poate aplica pedeapsa complementară în cazul în care ajunge la această concluzie. (6) La adoptarea sentinței, instanța trebuie să soluționeze și chestiunile menționate la art.397 și 398.

În conformitate cu art.395 alin.(1) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate:

- 1) numele, prenumele și patronimicul inculpatului;
- 2) constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală;
- 3) categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute; categoria penitenciarului în care trebuie să execute pedeapsa cel condamnat la închisoare; data de la care începe executarea pedepsei; durata termenului de probă în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și cui îi revine obligația de a supraveghea pe cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței;
- 4) dispoziția despre computarea reținerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, dacă inculpatul pînă la darea sentinței se afla în stare de arest;
- 5) dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă;
- 6) obligațiile puse în seama condamnatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Prin prisma art.397 Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă:

- 1) hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunțată din oficiu de către instanță referitor la repararea pagubei;
- 3) hotărârea cu privire la corpurile delictive;
- 4) hotărârea cu privire la măsurile de ocrotire;
- 4¹) hotărârea cu privire la secretizarea anumitor părți ale sentinței;
- 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare;
- 6) dispoziția referitoare la procedura și termenul declarării apelului sau a recursului împotriva sentinței, după caz.

Măsura preventivă.

În conformitate cu art.395 alin.(1) pct.5 Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Prin prisma art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

Aplicând prevederile art.175 alin.(2) și art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, având în vedere că la faza urmăririi penale, în privința inculpatului Vorojțov Vladimir nu au fost aplicate careva măsuri preventive, actualmente nu există careva circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței, instanța nu consideră necesar a aplica măsură preventivă în privința inculpatului Vorojțov Vladimir.

Acțiunea civilă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunțată din oficiu de către instanță referitor la repararea pagubei.

Prin prisma art.509¹ alin.(7) Cod de procedură penală, dacă acordul de recunoaștere a vinovăției a fost admis, iar părțile nu au încheiat o tranzacție de mediere sau împăcare cu privire la acțiunea civilă, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.

În cauza penală, nu a fost înaintată acțiune civilă

Corpurile delictive.

În conformitate art.397 pct.3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la corpurile delictive.

Reieșind din prevederile art.158 alin.(1) Cod de procedură penală, corpuri delictive sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Prin ordonanța șefului adjunct al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani din 09 ianuarie 2026, a fost recunoscute drept corpuri delictive: cinci bancnote a câte 200 lei cu seria G.0279, G.0165, G.0183, G.0141, împachetat și sigilat cu ștampila ”Pentru Pachete” a Inspectoratului de Poliție Râșcani (f.d.21).

Prin ordonanța șefului adjunct al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani din 09 ianuarie 2026, cu acordul acuzatorului de stat, s-a dispus transmiterea spre păstrare și administrare către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale a mijloacelor financiare în sumă totală de 1 000 lei care au fost depistați și ridicați în cadrul cercetării la fața locului din 07 ianuarie 2026, a auto patrulei ”Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare ”MAI 9908”, de pe strada Constantin Stere 9, din or. Râșcani, care au fost împachetați într-un plic sigilat cu sigila ”Poliția

MD” nr. 2025-3446-000000099 bani, care au fost recunoscuți în calitate de corp delict pe cauza penală cu nr.2026300012, în baza ordonanței organului de urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani (f.d.22).

Prin ordonanța șefului adjunct al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani din 29 ianuarie 2026, a fost recunoscut drept corp delict și anexat la cauza penală: un disc CD-R ”hp” pe care este stocată o secvență video (f.d.47).

În ședința de judecată procurorul a solicitat în temeiul art.106 Cod penal, confiscarea mijloace bănești în cuantum de 1 000 (o mie) lei, cu trecerea forțată și gratuită în folosința și proprietatea statului iar discul CD-R să fie păstrat în continuare la materialele cauzei penale.

Inculpatul, în ședința de judecată, recunoscând fapta incriminată, a recunoscut și faptul că a oferit și respectiv a dat bani angajaților serviciilor de patrulare, ce nu li se cuvin în sumă de 1 000 (una mie) lei.

Prin prisma art.162 alin.(1) pct. 1) - 5) Cod penal, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului (...), 5) documentele care constituie corpuri delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

În conformitate cu art.106 alin.(1) și (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

- a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;
- b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;
- c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;
- e) deținute contrar dispozițiilor legale;
- f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;
- g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

În condițiile art.106 alin.(1) și (2) lit. a) Cod penal și art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, corpurile delictive – mijloacele bănești în sumă totală de 1 000 (o

mie) lei care, prin ordonanța șefului adjunct al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani din 09 ianuarie 2026, cu acordul acuzatorului de stat, au fost transmise spre păstrare și administrare către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale a mijloacelor financiare (f.d.22), după rămânerea definitivă a sentinței, urmează a fi confiscate în proprietatea statului.

Corpul delict – un disc CD-R ”hp” pe care este stocată o secvență video anexat și păstrat în cauza penală, în condițiile art.162 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, rămâne în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni: cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Reieșind din acordul de recunoaștere a vinovăției, nu au fost suportate careva cheltuieli judiciare în cauza penală.

Conform art.75-78, 64, 80, 106, 162 și 325 alin.(1) Cod penal, în conformitate cu art.341, 384, 395, 397, 398, 504-506, 509, 509¹, 509² Cod de procedură penală, art.183 alin.(1) Cod de executare, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 11 februarie 2026, la inițiativa apărătorului Rusu Victor între procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Râșcani, Frunză Aliona și inculpatul Vorojțov Vladimir, în prezența apărătorului Rusu Victor, prin care inculpatul Vorojțov Vladimir și-a recunoscut vina, a acceptat încadrarea juridică a faptei, precum și forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

Vorojțov Vladimir se recunoaște vinovat și se condamnă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal și, cu aplicarea art.80 Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se explică inculpatului Vorojțov Vladimir că, în baza art.64 alin.(3¹) Cod Penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se

consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, în caz contrar, amenda trebuie achitată în termen de 30 (treizeci) de zile, de la data stabilirii acesteia.

Corpurile delictive:

- mijloacele bănești în sumă totală de 1 000 (una mie) lei, împachetate într-un plic și sigilate cu ștampila "Pentru Pachete" a Inspectoratului de Poliție Râșcani care, prin ordonanța șefului adjunct al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani din 09 ianuarie 2026, cu acordul acuzatorului de stat, au fost transmise spre păstrare și administrare către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale a mijloacelor financiare, după rămânerea definitivă a sentințe, urmează a fi confiscate în proprietatea statului;

- un disc CD-R "hp" pe care este stocată o secvență video, anexat și păstrat în cauza penală, rămâne în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Sentința este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la pronunțare, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Președintele ședinței, judecător /semnătura/ ADOMNIȚA Maria

Copia corespunde cu originalului, judecător
Maria

ADOMNIȚA